

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลของกลุ่มจิตสัมพันธ์ตามทฤษฎีของ ชุทส์ ที่มีผลต่อภาวะสัจการแห่งตนของหัวหน้างาน ในโรงงานอุตสาหกรรม

สมมติฐานในการวิจัย

ภาวะสัจการแห่งตนของหัวหน้างาน จะเพิ่มขึ้นหลังจาก เข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ ตามทฤษฎีของชุทส์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นหัวหน้างานของบริษัทอุตสาหกรรมเคมีกลไทย จำกัด ส่วน โรงงาน จังหวัดระยอง ซึ่งดำรงตำแหน่ง หัวหน้ากะ (Shift Engineer) ผู้ช่วย หัวหน้ากะ (Assistant Shift Engineer) และหัวหน้าหน่วย (Supervisor) ซึ่งสังกัดฝ่ายผลิต ฝ่ายเทคโนโลยี และฝ่ายซ่อมบำรุง อายุระหว่าง 23-28 ปี สำเร็จ การศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิศวกรรมศาสตร์หรือวิทยาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างสมัครใจ เข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ จำนวน 9 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบวัดภาวะสัจการแห่งตน พีโอไอ (POI: Personal Orientation Inventory) ซึ่งดุงเดือน ชินเจริญทรัพย์ แปลและดัดแปลงจากแบบวัดพีโอไอ (POI) ของชอสโตรม (Shostrom 1966)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยศึกษาและเตรียมแบบวัดภาวะสัจการแห่งตน พีโอไอ (POI) 2 ชุด เพื่อใช้ในการทดสอบกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลอง พร้อมทั้งเตรียมเทปบันทึกเสียง และแบบประเมินผลการอบรม
2. ผู้วิจัยประชุมชี้แจงแก่หัวหน้างานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและขอความร่วมมือในการทดสอบ ภาวะสัจการแห่งตนของกลุ่มตัวอย่างที่สมัครใจ เข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ จำนวน 9 คน โดยใช้แบบวัดภาวะสัจการแห่งตน พีโอไอ (POI) ก่อนเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์
3. วิทยากรผู้นำกลุ่ม 2 คน ดำเนินการกลุ่มจิตสัมพันธ์แก่กลุ่มตัวอย่าง ณ ห้องประชุมใหญ่ ชั้น 6 อาคารวิศวกรรม บริษัทอุตสาหกรรมเคมีกัลไทย จำกัด และ ค่ายสุรสีหนาท ร.พัน 7 ตำบลเชิงเนิน อำเภอเมือง จังหวัดระยอง ใช้เวลาในการดำเนินการกลุ่ม 3 วัน 2 คืน รวมเวลา 24 ชั่วโมง
4. ผู้วิจัยทดสอบภาวะสัจการแห่งตนของกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบภาวะสัจการแห่งตนชุดเดิม และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามประเมินผลการอบรม หลังจากสิ้นสุดการดำเนินการกลุ่มจิตสัมพันธ์
5. ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูล ตรวจสอบแบบวัดภาวะสัจการแห่งตนทั้งแบบรวมคะแนนทั้งฉบับและแยกรายมาตรา ตามแบบเฉลยของแบบวัดภาวะสัจการแห่งตน พีโอไอ แล้วนำข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์และสรุปเป็นผลการวิจัย สำหรับแบบประเมินผลการอบรม ผู้วิจัยดำเนินการประมวลผล และสรุปข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่และคำนวณค่าร้อยละ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่เปลี่ยนแปลง ของคะแนนภาวะสัจการแห่งตน จากแบบวัด พีโอไอ (POI) ฉบับประยุกต์ รวมทั้ง ฉบับ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง
2. คำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่เปลี่ยนแปลง ของคะแนนภาวะสัจการแห่งตนจากแบบวัด พีโอไอ (POI) แยกแต่ละมาตราตาม ลักษณะภาวะสัจการแห่งตน ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มตัวอย่าง

3. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนภาวะสัจการแห่งตน ทั้งก่อนและหลังการทดลอง รวมทั้งฉบับและแยกรายมาตร ด้วยการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยปรากฏว่า คะแนนภาวะสัจการแห่งตนของกลุ่มตัวอย่าง หลังจากเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์ตามทฤษฎีของชูลส์ สูงกว่าคะแนนภาวะสัจการแห่งตนก่อนเข้าร่วมกลุ่มจิตสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่า กลุ่มจิตสัมพันธ์ตามทฤษฎีของชูลส์ มีผลต่อการเพิ่มภาวะสัจการแห่งตนของหัวหน้างานในโรงงานอุตสาหกรรม

ข้อเสนอแนะ

1. จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า กลุ่มจิตสัมพันธ์ ตามทฤษฎีของชูลส์ มีผลต่อการพัฒนาภาวะสัจการแห่งตนของหัวหน้างานในโรงงานอุตสาหกรรม ดังนั้นจึงควรที่จะนำกลุ่มจิตสัมพันธ์ มาปรับปรุงพัฒนาเกี่ยวกับกิจกรรม ช่วงเวลา สถานที่ และการดำเนินการให้เหมาะสม สอดคล้องกับกลุ่มผู้บริหารของโรงงานในระดับต่าง ๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารต่อไป
2. ควรมีการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการนำกลุ่มทางจิตวิทยาประเภทต่าง ๆ เช่น กลุ่มแบบเกสตัลท์ (Gestalt) กลุ่มจิตสัมพันธ์ (Encounter group) ตามแนวคิดของ โรเจอร์ส (Rogers) กลุ่มจิตวิทยาปรึกษาแบบกลุ่ม (Group Counseling) กลุ่มฝึกมนุษยสัมพันธ์ (Human Relation Training) เป็นต้น มาทดลองศึกษาเปรียบเทียบในการพัฒนาศักยภาพของหัวหน้างานหรือผู้บริหารระดับสูง เพื่อศึกษาถึงประสิทธิผลของกลุ่มในการพัฒนาผู้บริหารในองค์การอุตสาหกรรม
3. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาถึง การเปลี่ยนแปลงและความคงอยู่ของภาวะสัจการแห่งตนของหัวหน้างานที่เป็นกลุ่มตัวอย่างว่ามีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร ในระยะเวลา 3 เดือน หรือ 6 เดือน เป็นต้น เพื่อเป็นการติดตามผลของกลุ่มจิตสัมพันธ์ในอีกลักษณะหนึ่ง